

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

15 iulie 2015*

„Apropierea legislațiilor — Directiva 2006/42/CE — Echipamente tehnice purtând marca «CE» — Cerințe esențiale de siguranță — Riscuri pentru siguranța persoanelor — Clauză de salvagardare — Decizie a Comisiei prin care este declarată justificată o măsură națională de interzicere a introducerii pe piață — Condiții pentru punerea în aplicare a clauzei de salvagardare — Eroare vădită de apreciere — Egalitate de tratament”

În cauza T-337/13,

CSF Srl, cu sediul în Grumolo delle Abbadesse (Italia), reprezentată de R. Santoro, de S. Armellini și de R. Bugaro, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de G. Zavvos, în calitate de agent, asistat de M. Pappalardo, avocat,

pârâtă,

susținută de

Regatul Danemarcei, reprezentat inițial de V. Pasternak Jørgensen și de M. Wolff și ulterior de M. Wolff, de C. Thorning, de U. Melgaard și de N. Lyshøj, în calitate de agenți,

intervenient,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2013/173/UE a Comisiei din 8 aprilie 2013 privind măsura adoptată de Danemarca în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului de interzicere a unui tip de echipamente tehnice de terasare cu utilizare multiplă (JO L 101, p. 29),

TRIBUNALUL (Camera a treia),

compus din domnii S. Papasavvas, președinte, N. J. Forwood (raportor) și E. Bieliūnas, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 28 aprilie 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: italiana.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Reclamanta, CSF Srl, este o întreprindere cu sediul în Italia, care activează în sectorul producerii de echipamente tehnice. Aceasta produce printre altele un echipament tehnic denumit „Multione S630” (denumit în continuare „Multione S630”). Caracteristica esențială a acestui echipament tehnic este aceea de a putea fi utilizat în diverse scopuri și în diferite domenii de activitate în funcție de cele 58 de accesorii cu care poate fi echipat. Aceste accesorii, proiectate tot de reclamantă, permit de exemplu transformarea echipamentului tehnic menționat în benă, plug de zăpadă, în furcă de ridicat, în ax de ridicat, în ciocan hidraulic, în dispozitiv de strângere, în preparator pentru sol sau în mașină de tuns iarba și, în consecință, utilizarea sa în cadrul unor activități precum grădinăritul, agricultura, construcțiile, întreținerea drumurilor sau lucrările silvice. Echipamentul tehnic în cauză a fost introdus pe piață în diferite state membre ale Uniunii Europene. Zece exemplare ale echipamentului tehnic în cauză au fost comercializate începând cu anul 2009 în Danemarca, unde sunt utilizate pentru distribuirea furajelor și pentru curățarea cuștilor în crescătoriile de vizoni.
- 2 La 31 ianuarie 2012, Multione S630 a făcut obiectul unor măsuri adoptate de autoritățile daneze în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (JO L 157, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 120). Aceste măsuri au constat, pe de o parte, în interzicerea introducerii pe piața daneză a oricărui nou exemplar al acestui echipament tehnic care nu este prevăzut cu o structură de protecție adecvată împotriva obiectelor în cădere și, pe de altă parte, în obligarea reclamantei să ia măsuri corective în ceea ce privește exemplarele din respectivul echipament tehnic deja puse în funcțiune în Danemarca.
- 3 Autoritățile daneze au motivat adoptarea acestor măsuri prin neconformitatea Multione S630 cu unele dintre cerințele esențiale de siguranță prevăzute de Directiva 2006/42. În această privință, autoritățile daneze au constatat că exemplarele din acest echipament tehnic introduse pe piața daneză nu erau dotate cu o structură de protecție adecvată, deși mai multe dintre funcțiile pentru care a fost proiectat acest echipament tehnic expuneau conducătorul unui risc de cădere de obiecte sau de materiale. Autoritățile daneze au considerat de asemenea că o astfel de situație încâlca punctul 3.4.4 din anexa I la Directiva 2006/42. Această dispoziție prevede că, atunci când, în cazul unui utilaj autopropulsat cu conducător, există riscuri din cauza unor obiecte sau materiale care pot să cadă, acest utilaj trebuie să fie proiectat și dotat astfel încât să țină seama de aceste riscuri și să fie echipat cu o structură corespunzătoare de protecție.
- 4 Conform articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2006/42, măsurile adoptate de autoritățile daneze au fost notificate Comisiei Europene. Aceasta a considerat, prin Decizia 2013/173/UE din 8 aprilie 2013 privind măsura adoptată de Danemarca în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2006/42 de interzicere a unui tip de echipamente tehnice de terasare cu utilizare multiplă (JO L 101, p. 29, denumită în continuare „decizia atacată”), că aceste măsuri erau justificate în temeiul alineatului (3) al aceluiași articol.

Procedura și concluziile părților

- 5 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 iunie 2013, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

- 6 Prin act depus la grefa Tribunalului la 30 august 2013, reclamanta a formulat de asemenea o cerere de măsuri provizorii. Prin Ordonanța din 11 noiembrie 2013, președintele Tribunalului a respins această cerere ca neîntemeiată, pentru motivul că reclamanta nu demonstrase că exista urgența de a se pronunța, și a dispus ca cererea privind cheltuielile de judecată să fie soluționată odată cu fondul.
- 7 Prin act depus la grefa Tribunalului la 1 octombrie 2013, Regatul Danemarcei a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 13 noiembrie 2013, președintele Camerei a întâi a Tribunalului a admis această intervenție.
- 8 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale.
- 9 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 28 aprilie 2015.
- 10 Reclamanta solicită Tribunalului:
 - anularea deciziei atacate;
 - dacă este cazul, efectuarea unei expertize;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 11 Comisia solicită Tribunalului:
 - respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 12 Regatul Danemarcei solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

În drept

- 13 Fără a invoca în mod expres inadmisibilitatea acțiunii, Comisia ridică problema admisibilității sale. Pe fond, reclamanta invocă două motive în susținerea concluziilor prin care solicită anularea deciziei atacate. Reclamanta invocă de asemenea o obiecție privind prejudiciile pe care i le-ar fi cauzat decizia atacată, fără a prezenta totuși concluzii în această privință.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

- 14 Comisia arată în esență că decizia atacată nu o privește în mod direct pe reclamantă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. Astfel, deși aceasta se pronunță asupra caracterului justificat al măsurilor adoptate de autoritățile daneze împotriva reclamantei, aceste măsuri sunt cele care ar afecta direct situația sa juridică, în conformitate cu repartizarea competențelor prevăzută de articolul 11 din Directiva 2006/42. În plus, deși această decizie a fost adusă la cunoștința celorlalte state membre ale Uniunii în afara Regatului Danemarcei, în continuare revine autorităților naționale competente sarcina de a verifica în ce măsură echipamentele tehnice introduse pe piața daneză de reclamantă respectă sau nu respectă directiva menționată și de a deduce toate consecințele din această situație.
- 15 Reclamanta contestă această argumentație.

- 16 În această privință, trebuie amintit că rezultă în special din cuprinsul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE că orice persoană fizică sau juridică poate formula o acțiune împotriva actelor care o privesc direct și individual.
- 17 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că o persoană fizică sau juridică este direct vizată de un act atunci când acesta produce în mod direct efecte asupra situației sale juridice și nu lasă nicio putere de apreciere destinatarilor săi, punerea sa în aplicare având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare (Hotărârea din 5 mai 1998, Dreyfus/Comisia, C-386/96 P, Rec., EU:C:1998:193, punctul 43, și Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM, C-125/06 P, Rep., EU:C:2008:159, punctul 47).
- 18 În speță, acțiunea formulată de reclamantă vizează anularea unei decizii a Comisiei prin care se constată caracterul justificat al măsurilor adoptate de autoritățile daneze în ceea ce privește condițiile în care Multione S630 este introdus pe piața daneză.
- 19 Măsurile adoptate de autoritățile daneze se bazează pe dispozițiile dreptului danez adoptate în aplicarea Directivei 2006/42 și în special pe articolul 11 alineatul (1) din directivă. Acest articol prevede printre altele că, în cazul în care un stat membru constată că echipamentele tehnice care intră sub incidența directivei menționate, purtând marca „CE”, însoțite de declarația de conformitate CE și folosite în conformitate cu destinația lor în condiții previzibile în mod rezonabil, pot pune în pericol securitatea persoanelor, ia toate măsurile corespunzătoare pentru a retrage de pe piață astfel de echipamente tehnice, pentru a interzice introducerea lor pe piață, punerea în funcțiune sau utilizarea lor sau pentru a restricționa libera circulație a acestora.
- 20 În ceea ce o privește, decizia atacată se întemeiază pe articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2006/42. Acesta prevede că, atunci când un stat membru o informează cu privire la adoptarea măsurilor luate în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva menționată, Comisia inițiază consultări cu părțile implicate, înainte de a examina dacă aceste măsuri sunt sau nu sunt justificate și ulterior de a comunica decizia sa statului membru care a luat respectivele măsuri, celorlalte state membre și producătorului echipamentului tehnic în cauză sau reprezentantului autorizat al acestuia.
- 21 Astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, lectura scrisorii adresate de autoritățile daneze reclamantei la 31 ianuarie 2012 permite să se constate că măsurile adoptate de aceste autorități au avut ca obiect afectarea directă a situației juridice a reclamantei. Astfel, după ce au apreciat că Multione S630 nu respecta unele dintre cerințele esențiale de siguranță enunțate de Directiva 2006/42, întrucât acest echipament tehnic nu era prevăzut cu o structură de protecție corespunzătoare împotriva căderii de obiecte sau de materiale, respectivele autorități au interzis, în primul rând, introducerea sa pe piața daneză, în al doilea rând au obligat reclamanta să modifice proiectarea și construcția sa prin prevederea unei astfel de structuri și, în al treilea rând, au obligat reclamanta să facă exemplarele din echipamentul tehnic menționat aflate deja în funcțiune în Danemarca conforme cu cerințele prevăzute de directivă sau să le retragă de pe această piață.
- 22 Cu toate acestea, Comisia deduce de aici în mod eronat că decizia atacată nu o vizează direct pe reclamantă.
- 23 Dimpotrivă, trebuie să se considere, în primul rând, că decizia atacată produce în mod direct asupra situației juridice a reclamantei efecte distincte de cele care rezultă din măsurile adoptate de autoritățile daneze.
- 24 În această privință, este necesar să se constate, în primul rând, că decizia atacată se adresează tuturor statelor membre ale Uniunii, iar nu numai Regatului Danemarcei, în acord cu obligațiile de comunicare și de informare impuse Comisiei prin articolul 11 alineatele (3) și (6) din Directiva 2006/42. Decizia este, așadar, obligatorie pentru fiecare dintre aceste state în toate elementele sale, conform articolului 288 TFUE.

- 25 În al doilea rând, Directiva 2006/42 a fost adoptată în temeiul articolului 95 CE (devenit articolul 114 TFUE), care abilitază Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene să adopte măsuri având ca obiect eliminarea obstacolelor din calea schimburilor comerciale rezultând din neconcordanțele dintre actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre (a se vedea Hotărârea din 17 mai 1994, Franța/Comisia, C-41/93, Rec., EU:C:1994:196, punctul 22, și Hotărârea din 9 august 1994, Germania/Consiliul, C-359/92, Rec., EU:C:1994:306, punctul 22, în legătură cu articolul 100 A CE). Directiva urmărește armonizarea condițiilor în care echipamentele tehnice purtând marca „CE” și declarația de conformitate CE sunt introduse pe piața internă și asigurarea liberei lor circulații în cadrul Uniunii, garantând respectarea unui ansamblu de cerințe destinate să protejeze sănătatea și siguranța persoanelor în fața riscurilor care decurg din utilizarea acestor echipamente tehnice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 septembrie 2005, Yonemoto, C-40/04, Rec., EU:C:2005:519, punctele 31 și 45, și Hotărârea din 17 aprilie 2007, AGM-COS.MET, C-470/03, Rep., EU:C:2007:213, punctele 52 și 53), la fel ca și Directiva 89/392/CEE a Consiliului din 14 iunie 1989 privind apropierea legislațiilor statelor membre în domeniul echipamentelor tehnice (JO L 183, p. 9) și Directiva 98/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre în domeniul echipamentelor tehnice (JO L 207, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 220), care au precedat-o.
- 26 În acest scop, Directiva 2006/42 interzice în special statelor membre să aducă atingere liberei circulații a echipamentelor tehnice în Uniune, în cazul în care acestea respectă condițiile care permit să se prezume că sunt conforme cerințelor esențiale de sănătate și de siguranță pe care le enunță directiva (articolele 6 și 7 din Directiva 2006/42). Aceasta impune, în plus, autorităților naționale competente să asigure o supraveghere a piețelor lor respective, în special adoptând toate măsurile necesare pentru a asigura că echipamentele tehnice pot fi introduse pe piață sau puse în funcțiune doar în cazul în care respectă dispozițiile sale relevante și nu pun în pericol sănătatea și securitatea persoanelor (articolul 4 din Directiva 2006/42). Directiva impune, în sfârșit, statelor membre să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a retrage de pe piață, a interzice introducerea pe piață, punerea în funcțiune sau, mai general, pentru a restricționa libera circulație a echipamentelor tehnice care pot pune în pericol sănătatea sau securitatea persoanelor (articolul 11 din Directiva 2006/42).
- 27 În al treilea rând, reiese din cuprinsul articolului 14 alineatul (7) și al articolului 19 din Directiva 2006/42 coroborate cu considerentele (9) și (10) ale acestei directive că, în cadrul supravegherii pieței organizate prin directiva menționată și, mai precis, în cadrul punerii în aplicare a clauzei de salvagardare prevăzute la articolul 11 din aceasta, statele membre au obligația de a garanta aplicarea corectă și uniformă a acestei directive, în mod coordonat și ținând seama de orientările stabilite de Comisie.
- 28 Având în vedere scopul, economia generală și conținutul dispozițiilor citate la punctele 26 și 27 de mai sus, trebuie să se considere că decizia atacată implică faptul ca fiecare dintre statele membre altele decât Regatul Danemarcei să ia măsurile necesare privind introducerea pe piață sau menținerea în funcțiune a Multione S630 pe piața sa și să garanteze, astfel, aplicarea corectă și uniformă a Directivei 2006/42, în lumina măsurilor adoptate de autoritățile daneze și declarate justificate de Comisie, astfel cum susține în esență reclamanta. Cu alte cuvinte, în temeiul deciziei atacate, statele membre altele decât Regatul Danemarcei au obligația să verifice, fiecare în ceea ce îl privește, dacă exemplarele din echipamentul tehnic menționat care au putut fi introduse de reclamantă pe piețele lor respective sunt sau nu sunt prevăzute cu o structură de protecție adecvată împotriva riscului căderii de obiecte sau de materiale și, pe cale de consecință, dacă aceste echipamente tehnice pot sau nu pot fi menținute pe piața respectivă. În această măsură, decizia atacată are drept consecință directă declanșarea procedurilor naționale care contestă dreptul de care beneficia reclamanta până în acel moment, în ansamblul Uniunii, de a comercializa un echipament tehnic care beneficia el însuși de prezumția de conformitate prevăzută de articolul 7 din directiva menționată, întrucât purta marca „CE” și era însoțit de declarația de conformitate CE (a se vedea prin analogie Comisia/Infront WM, punctul 17 de mai sus, EU:C:2008:159, punctele 50-52).

- 29 De altfel în speță Comisia nu contestă faptul că, după ce le-a fost adresată decizia atacată, autoritățile finlandeze și lituaniene au întreprins deja demersuri în acest scop.
- 30 În al doilea rând, decizia atacată nu lasă nicio putere de apreciere destinatarilor săi în ceea ce privește rezultatul care trebuie atins, punerea sa în aplicare având, în această privință, un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare.
- 31 Desigur, astfel cum a arătat Comisia, este posibil ca, pentru a putea stabili dacă reclamanta a introdus sau intenționează să introducă în circulație pe teritoriul său exemplare ale Multione S630 și dacă unele dintre aceste exemplare nu sunt prevăzute cu o structură de protecție împotriva riscului căderii de obiecte sau de materiale, autoritățile naționale competente să trebuiască în prealabil să procedeze la luarea de măsuri de control. Dacă se dovedește însă că aceasta este situația, aceste autorități au obligația de a considera că situația riscă să pună în pericol securitatea persoanelor și de a lua toate măsurile utile pentru a preveni acest risc, asigurând în acest cadru aplicarea corectă și uniformă a Directivei 2006/42, ținând seama de decizia atacată și de măsurile daneze pe care aceasta le declară justificate, și dispunând deci interzicerea, retragerea sau modificarea echipamentului tehnic în cauză sau adoptând orice măsură echivalentă. În consecință, decizia Comisiei prin care constată caracterul justificat al măsurilor daneze este cea care determină rezultatul care trebuie atins de celelalte autorități naționale, care nu se bucură de nicio marjă de apreciere în această privință (a se vedea în acest sens Ordonanța din 7 iunie 2007, IMS/Comisia, T-346/06 R, Rep., EU:T:2007:164, punctele 51-54; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea Comisia/Infront WM, punctul 17 de mai sus, EU:C:2008:159, punctele 59-63).
- 32 În rest, în speță, Comisia nu contestă în mod util nici argumentele reclamantei potrivit cărora demersurile întreprinse de autoritățile finlandeze și lituaniene în urma notificării deciziei atacate confirmă că aceste autorități nu au îndoii cu privire la conținutul acestei decizii și la consecințele pe care trebuie să le deducă și nici la înscrierile prezentate în această privință.
- 33 Considerațiile care precedă nu sunt repuse în discuție de articolul 9 din Directiva 2006/42. Acest articol, care instituie „[m]ăsuri speciale pentru manevrarea echipamentelor tehnice care pot fi periculoase”, prevede printre altele că, atunci când, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11 din directiva menționată, Comisia consideră că o măsură luată de un stat membru este justificată, aceasta poate să ia măsuri care solicită statelor membre să interzică sau să restricționeze introducerea pe piață a echipamentelor tehnice care prezintă același risc din cauza caracteristicilor tehnice ca și cel vizat de măsurile naționale sau să supună aceste echipamente tehnice unor condiții speciale. Pe de altă parte, considerentul (13) al acestei directive precizează că astfel de măsuri, adoptate la nivelul Uniunii, nu sunt direct aplicabile operatorilor economici și trebuie să facă obiectul unei puneri în aplicare de către statele membre.
- 34 În această privință, trebuie constatat că, deși statele membre trebuie să asigure aplicarea corectă și uniformă a Directivei 2006/42, deducând consecințele unei măsuri naționale adoptate cu privire la un echipament tehnic determinat și declarate justificată de Comisie, fără a dispune de o marjă de apreciere în ceea ce privește rezultatul care trebuie atins, este evident că acestea nu pot să extindă din proprie inițiativă și în afara cadrului procesual și material prevăzut de articolul 11 alineatul (1) din această directivă domeniul de aplicare al acestei măsuri la alte echipamente tehnice, pentru motivul că acestea din urmă ar prezenta același risc, fără să încalce principiul liberei circulații enunțat de articolul 6 alineatul (1) din directiva menționată și prezumția de conformitate prevăzută de articolul 7 din directivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 martie 1999, Comisia/Italia, C-112/97, Rec., EU:C:1999:168, punctul 54, și Hotărârea AGM-COS.MET, punctul 25 de mai sus, EU:C:2007:213, punctele 61-64 și 68-70). Acesta este motivul pentru care legiuitorul Uniunii a condiționat această extindere de punerea în aplicare a unei proceduri specifice care implică printre altele adoptarea, pe de o parte, a unei decizii exprese a Comisiei în acest scop și, pe de altă parte, măsuri naționale de punere

în aplicare a acestei decizii. În schimb, astfel de acte nu sunt nici prevăzute, nici necesare, în sensul articolului 11 din directiva în cauză, ținând seama de cuprinsul acestuia (a se vedea punctele 28 și 31 de mai sus).

- 35 Având în vedere toate considerațiile care precedă, Comisia nu poate contesta în mod întemeiat admisibilitatea acțiunii pentru motivul că decizia atacată nu ar viza-o în mod direct pe reclamantă.

Cu privire la cerere de anulare a deciziei atacate

- 36 În susținerea cererii de anulare a deciziei atacate, reclamanta invocă două motive întemeiate, primul dintre ele, pe încălcarea Directivei 2006/42 și, cel de al doilea, pe nerespectarea principiului egalității de tratament.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea Directivei 2006/42

- 37 Reclamanta susține, în esență că decizia atacată se bazează pe o interpretare și o aplicare eronate ale dispozițiilor Directivei 2006/42 privind cerințele esențiale de siguranță care trebuie să fie respectate de producătorii de echipamente tehnice destinate să fie introduse pe piață în Uniune.

- 38 În primul rând, decizia atacată ar declara justificate măsurile adoptate de autoritățile daneze în privința Multione S630, deși acestea îi impun respectarea unor obligații care le depășesc pe cele prevăzute de articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/42, precum și de punctele 1.1.2 și 3.4.4 din anexa I la această directivă.

- 39 În al doilea rând, domeniul de aplicare atribuit în mod eronat acestor dispoziții de autoritățile daneze, ulterior de Comisie, ar fi condus la validarea în decizia atacată a unor măsuri naționale adoptate cu încălcarea condițiilor care guvernează punerea în aplicare a clauzei de salvagardare prevăzute de articolul 11 din Directiva 2006/42, a interdicției de a aduce atingere liberei circulații a echipamentelor tehnice impuse statelor membre prin articolul 6 alineatul (1) din Directiva menționată și a prezumției de conformitate de care beneficia Multione S630 în temeiul articolului 7 alineatul (1) din această directivă.

- 40 În al treilea rând, Comisia ar fi adoptat poziția autorităților daneze fără să țină deloc seama de criticile invocate de reclamantă în fața acestora și ulterior în cadrul consultării organizate în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2006/42.

- 41 În al patrulea și ultimul rând, reclamanta arată că, independent de interpretarea eronată a Directivei 2006/42 care se află la baza deciziei atacate, aprecierile de fapt efectuate de autoritățile daneze și declarate justificate de Comisie sunt ele însele eronate.

- 42 Comisia, susținută de Regatul Danemarcei, contestă aceste diferite critici.

- 43 Având în vedere argumentele părților, trebuie să se examineze succesiv caracterul operant al prezentului motiv, ulterior primele două critici invocate în acest cadru de reclamantă, care sunt întemeiate pe existența unor erori de drept, și în sfârșit primele două critici ale sale, prin care reclamanta reproșează în esență Comisiei săvârșirea unor erori de apreciere.

– Cu privire la caracterul operant al motivului

- 44 În primul rând, trebuie amintit că, deși impune statelor membre să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a restricționa libera circulație pe piața lor națională a echipamentelor tehnice în privința cărora constată că riscă să pună în pericol sănătatea sau siguranța persoanelor, articolul 11 din Directiva 2006/42, intitulat „Clauza de salvagardare”, prevede că Comisia examinează dacă aceste măsuri „sunt sau nu sunt justificate” (a se vedea punctele 19 și 20 de mai sus).
- 45 Astfel cum subliniază însăși Comisia, Directiva 2006/42 are ca temei juridic articolul 95 CE (devenit articolul 114 TFUE), al cărui alineat (10) prevede că măsurile de armonizare adoptate pe acest temei includ, atunci când este cazul, o clauză de salvagardare care autorizează statele membre să adopte, din unul sau mai multe dintre motivele fără caracter economic prevăzute la articolul 36 TFUE, „măsuri provizorii care fac obiectul unei proceduri de control a Uniunii”.
- 46 Rezultă că, deși, într-adevăr, revine statelor membre sarcina de a pune în aplicare în mod corect Directiva 2006/42 și de a se asigura că echipamentele tehnice introduse pe piață sau puse în funcțiune pe teritoriul lor îndeplinesc aceste dispoziții, dacă este cazul prin adoptarea unor măsuri precum cele avute în vedere la articolul 11 din directivă, astfel cum subliniază Comisia, nu este mai puțin adevărat că acestei instituții îi revine sarcina de a controla caracterul justificat al acestor măsuri, asigurându-se în special de temeinicia motivelor juridice și de fapt care au motivat adoptarea lor (a se vedea prin analogie Hotărârea Franța/Comisia, punctul 25 de mai sus, EU:C:1994:196, punctele 27 și 28; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 14 iunie 2007, Medipac-Kazantzidis, C-6/05, Rep., EU:C:2007:337, punctul 46, și Hotărârea din 22 aprilie 2015, Klein/Comisia, C-120/14 P, EU:C:2015:252, punctele 64 și 76). Rezultatul acestui control condiționează menținerea definitivă a măsurii naționale în cauză, în sensul că statul membru o poate menține numai dacă Comisia o declară justificată și trebuie să îi pună capăt în caz contrar.
- 47 În consecință, contrar celor susținute de Comisie, orice persoană care poate solicita anularea unei decizii prin care se constată caracterul justificat al unei astfel de măsuri are dreptul să invoce, în susținerea concluziilor sale, că decizia menționată se întemeiază pe o interpretare eronată a dispozițiilor Directivei 2006/42, deși această interpretare, de care toate statele membre ar trebui să țină seama în mod corespunzător (a se vedea punctele 28 și 30-31 de mai sus), a fost efectuată mai întâi de autoritățile naționale competente, iar ulterior adoptată de Comisie. Astfel, într-un asemenea caz, eroarea de drept susceptibilă să afecteze decizia prin care Comisia a constatat caracterul justificat al măsurilor naționale în cauză trebuie să poată fi contestată în fața instanței Uniunii, în caz contrar lipsind de efect articolul 263 TFUE și principiul protecției jurisdicționale efective.
- 48 Pe de altă parte, controlul jurisdicțional al temeiniciei motivelor juridice care au condus Comisia să concluzioneze în sensul caracterului justificat al măsurilor naționale în cauză nu poate fi, în ceea ce privește o problemă de drept, decât un control complet.
- 49 În speță, reclamanta poate susține în mod valabil că poate invoca în mod util faptul că decizia atacată este afectată de erori de drept, întrucât Comisia, pe de o parte, a adoptat interpretarea eronată a Directivei 2006/42 care a fost efectuată de autoritățile daneze și, pe de altă parte, a constatat caracterul justificat al măsurilor naționale care ar fi fost adoptate cu încălcarea printre altele a articolului 6 alineatul (1), a articolului 7, a articolului 11 și a anexei I la această directivă.

– Cu privire la criticile întemeiate pe erori de drept

- 50 Prin urmare, trebuie, în al doilea rând, să se examineze temeinicia acestor critici. În esență, reclamanta contestă interpretarea unora dintre condițiile care guvernează punerea în aplicare a clauzei de salvagardare prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2006/42, astfel cum a fost efectuată aceasta de autoritățile daneze și declarată justificată de Comisie în decizia atacată. În această privință,

este cert, în primul rând, că Multione S630 este un echipament tehnic căruia i se aplică directiva menționată, în al doilea rând, că exemplarele din acest echipament tehnic care au fost introduse pe piața daneză de reclamantă poartă marca „CE” și, în al treilea rând, că sunt însoțite de declarația „CE” de conformitate. În schimb, reclamanta și Comisia au opinii diferite cu privire la întinderea în speță a condiției potrivit căreia statul membru competent trebuie să constate că, „folosit în conformitate cu destinația lor în condiții previzibile în mod rezonabil, [echipamentul tehnic în cauză] poate pune în pericol [...] securitatea persoanelor [...]”, pentru a avea dreptul să restricționeze libera circulație a acestora pe teritoriul său. În special, acestea au opinii diferite, pe de o parte, cu privire la modalitățile de evaluare a riscului pe care un echipament tehnic îl poate prezenta pentru siguranța utilizatorilor săi și, pe de altă parte, cu privire la întinderea și raportul dintre diferitele obligații impuse producătorilor pentru a face față acestor riscuri.

- 51 În această privință, rezultă în mod clar din cuprinsul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2006/42 că, atunci când un stat membru constată că „un echipament tehnic” care intră sub incidența acestei directive, „folosit în conformitate cu destinația [sa] în condiții previzibile în mod rezonabil, [poate] pune în pericol securitatea persoanelor”, acesta trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a retrage „astfel de echipamente tehnice” de pe piață, pentru a interzice introducerea „lor” pe piață, punerea în funcțiune sau utilizarea „lor” sau pentru a restricționa libera circulație „a acestora”.
- 52 Apoi, articolul 2 al doilea paragraf litera (a) prima liniuță din Directiva 2006/42 definește un echipament tehnic drept un „ansamblu de părți sau componente dintre care cel puțin unul este mobil, cuplate în vederea unei aplicații specifice, montate sau proiectate să fie montate pe un sistem de acționare diferit de efortul uman sau animal”. Definițiile expuse la celelalte liniuțe ale acestei dispoziții fie se referă la cea enunțată la prima liniuță, fie nu se referă la aceasta, însă caracterizează la rândul lor echipamentele tehnice, printre alte criterii, prin faptul că acestea se compun din elemente care „[urmăresc obținerea aceluiași] rezultat” sau care „sunt cuplate în scopul” unui obiectiv determinat. Pe de altă parte, articolul 1 alineatul (1) litera (g) și articolul 2 litera (g) asimilează echipamentelor tehnice echipamentele tehnice parțial finalizate, definite drept un ansamblu care nu poate desfășura singur o aplicație specifică și destinate încorporării în sau asamblării cu alte echipamente tehnice sau cu alte echipamente tehnice parțial finalizate pentru a alcătui echipamente tehnice propriu-zise.
- 53 În sfârșit, reiese din cuprinsul articolului 1 alineatul (1) și al articolului 2 primul paragraf din Directiva 2006/42 că termenul „echipament tehnic” trebuie înțeles ca referindu-se, în afară de echipamentele tehnice în sensul dispozițiilor citate la punctul anterior, la un ansamblu de alte produse printre care figurează echipamentele interschimbabile. Articolul 2 al doilea paragraf litera (b) din această directivă definește un echipament interschimbabil drept un „dispozitiv care, ulterior punerii în funcțiune a unui echipament tehnic sau echipament de tracțiune, este atașat echipamentului tehnic sau echipamentului de tracțiune respectiv chiar de către operator, în scopul de a modifica funcția sau atributele acestuia, în măsura în care această mașină nu este un instrument”. A doua ediție a *Ghidului de aplicare a Directivei „Mașini” 2006/42*, publicată de Comisie în iunie 2010 și reprodusă în dosar, precizează printre altele, în secțiunea 41, că, spre deosebire de unelte, „care nu modifică sau nu atribuie o nouă funcție a mașinii de bază” și care nu intră în domeniul de aplicare al directivei menționate, sunt „exemple de echipamente interschimbabile echipamente[le] asamblate cu tractoare agricole sau forestiere pentru funcții precum arat, recoltat, ridicat sau încărcat și mașinile asamblate cu echipamente pentru lucrări de terasamente, pentru funcții precum forare sau demolare”.
- 54 Având în vedere aceste dispoziții și aceste definiții, trebuie, în primul rând, să se considere că, în raport cu un echipament tehnic sau cu un echipament interschimbabil concret, având una sau mai multe funcții determinate, un stat membru are competența de a recurge la clauza de salvagardare prevăzută de articolul 11 din Directiva 2006/42 și că are, în acest cadru, obligația de a evalua riscul pentru sănătatea sau siguranța persoanelor care condiționează punerea în aplicare a unei astfel de clauze (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Italia, punctul 34 de mai sus, EU:C:1999:168, punctele 10 și 39). Această evaluare și măsura națională care rezultă de aici trebuie, așadar, să fie justificate în raport cu echipamentul tehnic menționat astfel cum a fost comercializat, și, dacă este cazul, în raport cu

echipamentul interschimbabil cu care a fost dotat la introducerea sa pe piață sau la punerea sa în funcțiune. În caz contrar, un stat membru ar avea posibilitatea de a aduce principiului liberei circulații o atingere care nu ar fi justificată prin existența unui risc real pentru sănătatea sau siguranța persoanelor (a se vedea punctul 57 de mai jos).

- 55 În speță, reclamanta poate, așadar, să susțină în mod întemeiat în esență că autoritățile daneze trebuiau să procedeze în raport cu Multione S630, astfel cum a fost efectiv introdus pe piața daneză, la evaluarea riscului care condiționa punerea în aplicare a clauzei de salvagardare prevăzute de Directiva 2006/42 și a dispozițiilor de drept danez adoptate pentru aplicarea sa. În această privință, reclamanta susține, fără a fi contrazisă de Comisie și nici de Regatul Danemarcei, că toate exemplarele din acest echipament tehnic comercializate pe piața daneză fuseseră cumpărate împreună cu echipamente care le destinau întreținerii crescătoriilor de vizoni, pe de o parte, și a căror utilizare normală nu implica, în sine, un risc de cădere de materiale sau de obiecte, pe de altă parte.
- 56 În al doilea rând, evaluarea riscului la care trebuie să procedeze autoritățile naționale în cauză, sub controlul Comisiei, nu poate fi limitată totuși la riscul prezent atunci când echipamentul tehnic în cauză este utilizat „în conformitate cu destinația sa” sau „în condițiile prevăzute de producător”. Dimpotrivă, mai multe dispoziții ale Directivei 2006/42, printre care articolul 4 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (1) din aceasta, precum și „Principiile generale” care figurează în titlul anexei I la aceasta și la punctul 1.1.2 din anexa menționată, intitulat „Principiile integrării securității”, impun, în sens mai larg, luarea în considerare a riscurilor care există „în condiții previzibile în mod rezonabil” sau care sunt legate de „orice utilizare anormală previzibilă”, definită ea însăși la punctul 1.1.1 din această anexă drept „utilizarea echipamentului tehnic într-un mod care nu a fost prevăzut în instrucțiunile de utilizare, dar care poate fi rezultatul comportamentului uman previzibil”.
- 57 În plus, având în vedere chiar formularea punctului 1.1.2 litera (a) din anexa I la Directiva 2006/42, trebuie să se considere că „toate riscurile” legate de instalarea, întreținerea sau funcționarea echipamentului tehnic în cauză, în condiții fie de utilizare normală, fie de utilizare anormală previzibilă, poate justifica recurgerea la clauza de salvagardare prevăzută de articolul 11 din directiva menționată. Acest articol impune însă ca riscul care motivează punerea sa în aplicare să fie „constatat” și, așadar, ca statul membru care îl invocă să stabilească conform cerințelor legale caracterul real al unui astfel de risc. În lipsa unei astfel de demonstrații, atingerea adusă principiului liberei circulații prin măsura națională adoptată în temeiul clauzei de salvagardare prevăzute de această dispoziție nu ar putea fi considerată „justificată” în sensul acesteia (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 5 martie 2009, Comisia/Spania, C-88/07, Rep., EU:C:2009:123, punctul 89 și jurisprudența citată).
- 58 În sfârșit, trebuie să se constate că existența unui risc pentru sănătatea sau siguranța persoanelor în sensul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2006/42 poate fi evaluată, printre alte criterii, în lumina cerințelor esențiale de sănătate și de siguranță impuse producătorilor de echipamente tehnice prin articolul 5 alineatul (1) litera (a) și prin anexa I la directiva menționată (a se vedea prin analogie Hotărârea Klein/Comisia, punctul 46 de mai sus, EU:C:2015:252, punctul 71). Astfel, respectarea acestor cerințe, instituite cu scopul de a garanta că proiectarea și construcția echipamentelor tehnice iau în considerare riscurile asociate acestora („Principiile generale” care figurează în titlul anexei I la această directivă și punctul 1.1.2 din anexa menționată), condiționează introducerea pe piață a acestor echipamente tehnice [articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (1) din aceeași directivă]. La rândul său, nerespectarea lor poate fi invocată în susținerea unei măsuri de retragere sau de interdicere [articolul 11 alineatul (2) din directiva în cauză].
- 59 În speță, Comisia a considerat, fără să săvârșească nicio eroare de drept, precum autoritățile daneze, că evaluarea riscului asociat Multione S630 trebuia să țină seama nu numai de utilizarea normală căreia îi era destinat acest echipament tehnic, ci și de orice utilizare anormală previzibilă. Comisia a considerat, de asemenea fără să săvârșească nicio eroare de drept, că această evaluare putea fi efectuată în lumina cerințelor esențiale de sănătate și de siguranță enunțate de punctele 1.1.2 și 3.4.4 din anexa I la Directiva 2006/42 [considerentele (3), (6) și (7) ale deciziei atacate].

- 60 În special, deși această evaluare trebuia să fie efectuată în mod concret în raport cu Multione S630 astfel cum fusese echipat și introdus pe piața daneză de reclamantă (a se vedea punctele 54 și 55 de mai sus), acest lucru nu interzicea autorităților competente să țină seama de riscurile legate de faptul că acest echipament tehnic, care fusese comercializat fără structură de protecție adecvată împotriva riscului căderii de obiecte sau de materiale, putea ulterior să fie asamblat cu alte echipamente care necesitau o astfel de structură. O asemenea luare în considerare era, dimpotrivă, permisă, cu condiția să se demonstreze că era vorba despre o utilizare anormală previzibilă în mod rațional și că aceasta implica un risc real pentru securitatea persoanelor (a se vedea punctele 56 și 57 de mai sus).
- 61 În al treilea rând, părțile nu sunt de acord cu privire la întinderea cerinței esențiale privind sănătatea și siguranța care figurează la punctul 3.4.4 din anexa I la Directiva 2006/42.
- 62 Punctul 3 din anexa I la Directiva 2006/42 enunță o serie de cerințe fundamentale de sănătate și securitate proprii echipamentelor tehnice care prezintă pericole din cauza mobilității lor. Aceste cerințe și cerințele generale prevăzute la punctul 1 din anexa menționată sunt complementare. Reiese de la punctele 3 și 4 din „Principiile generale” care figurează la începutul acestei anexe că respectivele echipamente tehnice trebuie în principiu să îndeplinească ansamblul acestor cerințe generale și specifice.
- 63 Punctul 3.4.4 din anexa I la Directiva 2006/42 prevede printre altele că, atunci „când, în cazul unui utilaj autopropulsat cu conducător transportat sau eventual cu operatori transportați, există riscuri din cauza unor obiecte sau materiale care pot să cadă, utilajul trebuie să fie proiectat și dotat cu puncte de ancorare care să îi permită să fie echipat cu o structură corespunzătoare de protecție împotriva obiectelor care cad”.
- 64 Astfel cum susține în mod întemeiat Comisia, întinderea acestei cerințe specifice trebuie să fie interpretată în lumina cerințelor generale enunțate de Directiva 2006/42 și în special în lumina punctului 1 din „Principiile generale” care figurează la începutul anexei I, precum și a „Principiilor integrării securității” enunțate la punctul 1.1.2 din anexa menționată. Or, rezultă în mod clar din acestea din urmă, mai întâi, că proiectarea și construcția echipamentelor tehnice destinate a fi introduse pe piață în Uniune trebuie să garanteze că acestea pot funcționa „fără a pune persoanele în pericol [...] în condițiile prevăzute, dar și având în vedere orice utilizare anormală previzibilă” și, mai general, „să prevină utilizarea anormală dacă o astfel de folosire ar conduce la apariția unui risc”. Alte dispoziții ale acestei anexe, printre care punctul 1.1.7, intitulat „Poziții de operare”, conțin prevederi în același sens. Apoi, „scopul măsurilor luate trebuie să fie eliminarea tuturor riscurilor”. În sfârșit, pentru a îndeplini o asemenea obligație, deși producătorul are posibilitatea de a „selecta[...]” cele mai potrivite metode”, nu este mai puțin adevărat că acesta are obligația de a respecta o ordine de prioritate constând, cu titlu principal, în „eliminarea sau reducerea riscurilor cât mai mult cu putință (proiectare și construcție inerentă sigură a echipamentelor tehnice)”, în subsidiar, în „luarea măsurilor de siguranță necesare în legătură cu riscurile care nu pot fi eliminate” și, cu titlu suplimentar, în „informarea utilizatorilor în legătură cu riscurile rămase din cauza oricăror lacune ale măsurilor de securitate adoptate”.
- 65 Ținând seama de caracterul prioritar al obiectivului care constă în „eliminarea sau reducerea [...] cât mai mult cu putință”, de la „proiectarea și construcția echipamentelor tehnice”, a riscurilor asociate „utilizării normale” sau „utilizării anormale previzibile”, precum și în „prevenirea utilizării lor anormale” și în „luarea tuturor măsurilor de siguranță necesare [în privința] riscurilor care nu pot fi eliminate”, trebuie să se considere că, atunci când, precum în speță, un echipament tehnic este destinat să servească unei multitudini de utilizări diferite, în funcție de diferite echipamente interschimbabile care îi pot fi asociate, acesta trebuie să fie prevăzut, înainte de orice introducere pe piață sau orice punere în funcțiune, de o structură de protecție corespunzătoare dacă se consideră că, deși utilizarea normală pe care o are în vedere cumpărătorul său într-un caz determinat nu presupune ea însăși niciun risc de cădere de obiecte sau de materiale, una dintre celelalte utilizări rezonabile

previzibile căreia îi poate da naștere implică un astfel de risc. O asemenea măsură face parte, astfel, dintre cele vizând „eliminarea sau reducerea riscurilor cât mai mult cu putință” prin intermediul „integrării securității în proiectarea și construirea echipamentelor tehnice”.

- 66 Niciunul dintre argumentele reclamantei, altele decât cele deja examinate, nu este de natură să repună în discuție această concluzie.
- 67 În special, reclamanta nu se poate baza în mod întemeiat pe modul de redactare a articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 86/296/CEE a Consiliului din 26 mai 1986 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la structurile de protecție împotriva căderii obiectelor (FOPS) pentru anumite instalații de construcții (JO L 186, p. 10), care prevede că „[i]nstațiile de construcții avute în vedere la articolul 1 pot fi introduse pe piață numai dacă sunt proiectate pentru a fi prevăzute cu o structură de protecție [CE]. Se consideră proiectată pentru a fi prevăzută cu o structură de protecție [CE] orice instalație de construcție prevăzută cu o structură de protecție în caz de răsturnare (ROPS) pe care poate fi fixată respectiva structură de protecție [CE]” [traducere neoficială]. Astfel, pe de o parte, acest act nu mai este în vigoare. Pe de altă parte, deși este adevărat că textul respectivei dispoziții a fost preluat ca atare la punctul 3.4.4 din anexa I la Directiva 98/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre în domeniul echipamentelor tehnice (JO L 207, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 220), nu este mai puțin adevărat că acesta a fost modificat în cadrul lucrărilor care au condus la adoptarea Directivei 2006/42, care prevede în prezent instalarea unei structuri de protecție corespunzătoare împotriva căderii de obiecte sau de materiale (a se vedea punctele 63-65 de mai sus).
- 68 Reclamanta nu poate invoca în mod întemeiat nici obligațiile de informare prevăzute de Directiva 2006/42.
- 69 Desigur, cerințele esențiale de sănătate și siguranță pe care Directiva 2006/42 le impune producătorilor de echipamente tehnice cuprind, astfel cum rezultă în special de la punctele 1.7.4.1 și 1.7.4.2 din anexa sa I, obligația de a însoți aceste echipamente tehnice de instrucțiuni care să descrie utilizarea lor normală, luând în considerare utilizarea lor anormală care poate fi prevăzută în mod rezonabil, avertizând operatorul asupra modalităților, demonstrate din experiență că pot avea loc, în care echipamentul nu trebuie utilizat și instruirea utilizatorilor cu privire la măsurile de protecție pe care trebuie să le ia. În cazul particular ale echipamentelor tehnice care prezintă un pericol din cauza mobilității lor, punctul 3.6.3.2 din această anexă enunță în plus că „[i]nstrucțiunile pentru echipamentele tehnice care permit utilizări multiple, în funcție de echipamentul pus în funcțiune și de instrucțiunile pentru echipamentele tehnice interschimbabile, trebuie să conțină informațiile necesare pentru asamblarea și utilizarea în siguranță a echipamentelor tehnice de bază și a echipamentelor tehnice interschimbabile care pot fi utilizate”. În speță, reclamanta expune în detaliu motivele pentru care consideră că și-a îndeplinit această obligație, iar Comisia nu contestă nici argumentele pe care le invocă în această privință, nici elementele de probă pe care le prezintă în susținerea lor.
- 70 Totuși, respectarea acestei cerințe nu repune în discuție obligația prioritară a producătorilor de echipamente tehnice de a integra securitatea în proiectarea și construcția lor, eliminând sau reducând în măsura posibilului riscurile asociate utilizării normale sau utilizării anormale previzibile a acestora, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 1.7.4.2 litera (l) din anexa I la Directiva 2006/42 și cum arată Regatul Danemarcei. Cu alte cuvinte, directiva nu impune producătorilor doar să își avertizeze clienții cu privire la riscurile în legătură cu utilizarea anormală previzibilă în mod rațional a echipamentelor tehnice pe care le vând, astfel cum reclamanta susține că a procedat. Directiva îi obligă de asemenea să elimine sau să reducă astfel de riscuri în măsura posibilului încă din stadiul proiectării și construcției acestor echipamente tehnice, după cum arată Comisia.
- 71 În aceste condiții, trebuie să se concluzioneze că Comisia nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a considerat, la fel ca și autoritățile daneze, că măsurile luate de producătorii de echipamente tehnice trebuiau să aibă ca scop eliminarea, încă din stadiul proiectării și al construcției lor, a oricărui

risc căruia utilizarea lor normală sau utilizarea lor anormală previzibilă în mod rațional putea să îi dea naștere. Comisia nu a săvârșit nicio eroare de drept nici atunci când a apreciat în esență că, în cazul în care se constată că un echipament tehnic cu utilizare multiplă precum cel în cauză în speță își expune operatorul unui risc de cădere de obiecte sau de materiale în cadrul uneia dintre utilizările sale normale sau al uneia dintre utilizările sale anormale previzibile în mod rațional, acest risc trebuie să fie luat în considerare prin dotarea acestui echipament tehnic cu o structură de protecție anterior oricărei introduceri pe piață sau puneri în funcțiune [considerentele (3) și (4) și (6) și (7) ale deciziei atacate].

72 Pe cale de consecință, Comisia nu a încălcat nici condițiile de punere în aplicare a clauzei de salvagardare prevăzute la articolul 11 din Directiva 2006/42, nici interdicția de a aduce atingere liberei circulații impusă statelor membre la articolul 6 alineatul (1) din directiva menționată atunci când și-a întemeiat decizia atacată pe această analiză. Comisia nu a încălcat, astfel, nici prezumția de conformitate de care beneficia Multione S630 în temeiul articolului 7 alineatul (1) din această directivă, întrucât reiese cu claritate din economia acestui act că o astfel de prezumție nu repune în discuție posibilitatea recunoscută statelor membre de a recurge la clauza de salvagardare prevăzută la articolul 11 din directivă atunci când sunt îndeplinite condițiile enunțate de aceasta (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Medipac-Kazantzidis, punctul 46 de mai sus, EU:C:2007:337, punctele 44 și 46, și Hotărârea din 19 noiembrie 2009, Nordiska Dental, C-288/08, Rep., EU:C:2009:718, punctele 23 și 24).

– Cu privire la criticile întemeiate pe erori de apreciere a faptelor

73 Prin urmare, trebuie, în al treilea rând, să se examineze criticile invocate de reclamantă cu privire la temeinicia aprecierii Comisiei potrivit căreia măsurile adoptate de autoritățile daneze erau justificate de riscul pe care îl prezenta echipamentul său tehnic.

74 În această privință, decizia atacată a reținut mai întâi că autoritățile daneze puteau în mod întemeiat să considere că, deși Multione S630 fusese inițial conceput pentru a funcționa în condiții care nu prezintă risc de cădere de obiecte sau de materiale, era probabil ca respectivul echipament tehnic să fie utilizat în alte condiții, care expuneau operatorul acestuia unui astfel de risc [considerentele (4) și (7)]. Comisia a apreciat apoi că examinarea observațiilor comunicate de reclamantă confirma existența unui asemenea risc [considerentul (8)].

75 Trebuie, în primul rând, să se constate că, astfel cum consideră în esență reclamanta, această motivare, succintă în sine, trebuie interpretată în contextul procedurii la finalul căreia a fost adoptată decizia atacată și înțelesă în sensul că Comisia a aprobat analiza efectuată în prealabil de autoritățile daneze, după ce a examinat-o în lumina observațiilor comunicate de reclamantă în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Directiva 2006/42 și sintetizate în considerentul (5) al deciziei atacate.

76 Comisia nu poate susține în mod întemeiat că argumentele prin care reclamanta pune în discuție aprecierile care motivează măsurile adoptate în privința Multione S630 sunt, în esență, inoperante pentru motivul că nu vizează decizia atacată, ci poziția adoptată în prealabil de autoritățile daneze. A primi un asemenea argument ar însemna, în plus, a aprecia legalitatea acestei decizii făcând abstracție de contextul care permite înțelegerea acesteia și a declara din oficiu că, având în vedere motivarea amintită la punctul 74 de mai sus, Tribunalul nu este în măsură să controleze temeinicia acestui act și trebuie, în consecință, să îl anuleze pentru nemotivare.

77 În al doilea rând, decizia atacată indică în mod clar că Comisia nu a omis să ia în considerare observațiile prezentate de reclamantă, al căror conținut aceasta l-a sintetizat în mod corect. Decizia atacată arată de asemenea că Comisia nu s-a grăbit să admită poziția autorităților daneze, ci a explicat, în mod succint, dar comprehensibil, ținând seama de contextul în care aceasta a luat poziție,

principalele motive de drept și de fapt care au condus-o la concluzia privind caracterul justificat al măsurilor adoptate de aceste autorități. Argumentele reclamantei în legătură cu acest subiect trebuie, așadar, respinse.

- 78 În al treilea rând, având în vedere argumentele Comisiei și ale Regatului Danemarcei privind intensitatea controlului jurisdicțional care trebuie efectuat de Tribunal cu privire la temeinicia aprecierilor de fapt care figurează în decizia atacată, precum și contestările reclamantei în această privință, trebuie amintit, mai întâi, că Directiva 2006/42 urmărește armonizarea condițiilor în care echipamentele tehnice care intră în domeniul de aplicare al acesteia sunt introduse pe piața internă și asigurarea liberei lor circulații în cadrul Uniunii, garantând respectarea unui ansamblu de cerințe destinate să protejeze sănătatea și siguranța persoanelor în fața riscurilor care decurg din utilizarea lor (punctul 25 de mai sus).
- 79 În acest scop, Directiva 2006/42 instituie un sistem de supraveghere și de reglementare a pieței interne în care revine, în primul rând, autorităților naționale competente sarcina de a evalua dacă un echipament tehnic riscă să pună în pericol sănătatea sau siguranța persoanelor (a se vedea punctele 19 și 26-27 de mai sus) și, în cazul unui răspuns afirmativ, de a lua măsurile de retragere sau de interdicție care se impun. Clauza de salvagardare prevăzută în acest scop de articolul 11 din Directiva 2006/42 trebuie să fie ea însăși interpretată în lumina articolului 114 alineatul (10) TFUE, care permite statelor membre să ia astfel de măsuri pentru unul sau mai multe dintre motivele fără caracter economic prevăzute la articolul 36 TFUE (a se vedea punctul 45 de mai sus), printre care figurează protecția sănătății și a vieții persoanelor. Un asemenea exercițiu poate implica, din partea autorităților naționale competente, aprecieri complexe de ordin tehnic sau științific (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 ianuarie 1999, *Upjohn*, C-120/97, Rec., EU:C:1999:14, punctele 33 și 35).
- 80 La rândul său, Comisiei îi revine, în cadrul acestui dispozitiv, verificarea caracterului justificat sau nejustificat, în drept și în fapt, al măsurilor adoptate de statele membre (a se vedea punctele 20 și 46 de mai sus). Or, instanțele Uniunii au declarat deja, în cadrul Directivei 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 30), care înființează un dispozitiv instituțional și procedural, desigur, diferit de cel prevăzut de Directiva 2006/42, dar care urmărește un scop comparabil, că, pentru a putea atinge în mod eficient obiectivul care îi este stabilit și ținând cont de evaluările tehnice complexe pe care trebuie să le realizeze, Comisiei trebuie să îi fie recunoscută o largă putere de apreciere (Hotărârea din 18 iulie 2007, *Industrias Químicas del Vallés/Comisia*, C-326/05 P, Rep., EU:C:2007:443, punctul 75, și Hotărârea din 9 septembrie 2011, *Dow AgroSciences și alții/Comisia*, T-475/07, Rep., EU:T:2011:445, punctele 86 și 150). Instanțele Uniunii au recunoscut de asemenea existența unei astfel de puteri de apreciere a Comisiei atunci când aceasta este chemată să controleze măsuri adoptate de un stat membru nu în cadrul unei directive care prevede o clauză de salvagardare în sensul articolului 114 alineatul (10) TFUE, precum în speță, ci în cadrul dispozitivului prevăzut de alineatele (4)-(6) ale aceluiași articol (Hotărârea din 6 noiembrie 2008, *Țările de Jos/Comisia*, C-405/07 P, Rep., EU:C:2008:613, punctul 54).
- 81 Atunci când este chemată să controleze exercitarea unei largi puteri de apreciere, instanța Uniunii trebuie să verifice, în funcție de motivele invocate în fața sa, respectarea normelor de procedură, exactitatea materială a faptelor reținute de către Comisie, lipsa unei erori vădite în aprecierea acestor fapte și absența unui abuz de putere (Hotărârea *Industrias Químicas del Vallés/Comisia*, punctul 80 de mai sus, EU:C:2007:443, punctul 76, și Hotărârea *Dow AgroSciences și alții/Comisia*, punctul 80 de mai sus, EU:T:2011:445, punctul 151).
- 82 În special, instanța Uniunii trebuie să verifice, având în vedere argumentele invocate de părți, exactitatea materială a elementelor de probă invocate în susținerea actului atacat, credibilitatea și coerența acestora și să controleze dacă aceste elemente constituie toate datele pertinente care trebuie luate în considerare pentru a aprecia o situație complexă și dacă sunt de natură să susțină concluziile

care sunt desprinse din acestea (Hotărârea Țările de Jos/Comisia, punctul 80 de mai sus, EU:C:2008:613, punctul 55, și Hotărârea Dow AgroSciences și alții/Comisia, punctul 80 de mai sus, EU:T:2011:445, punctul 153).

- 83 În ceea ce privește, în continuare, evaluarea riscului pe care trebuie să o efectueze statul membru în cauză înainte de a recurge la măsurile prevăzute de articolul 11 din Directiva 2006/42, sub controlul Comisiei, reclamanta susține în mod întemeiat că aceasta trebuie efectuată din punctul de vedere al unui utilizator mediu și rezonabil de atent și de avizat, argument pe care Comisia nu îl contestă, de altfel, în mod specific. Astfel, puterea pe care acest articol o conferă autorităților naționale constituie o derogare de la principiul liberei circulații enunțat de directivă și nu se justifică decât în prezența unui risc privind utilizarea „normală” sau utilizarea anormală „previzibilă în mod rațional” a echipamentului tehnic în cauză, ea însăși definită la punctul 1.1.1 litera (i) din anexa I la această directivă drept utilizarea „care poate fi rezultatul comportamentului uman previzibil”. În acest context, faptul că autoritățile naționale evaluează realitatea unui asemenea risc plasându-se în poziția concretă a unui utilizator mediu și rezonabil de diligent, iar nu în mod abstract, contribuie la garantarea faptului că ele nu aduc o atingere nejustificată, în sensul articolului 11 alineatul (1) din directiva menționată, liberei circulații a echipamentelor tehnice (a se vedea punctele 54 și 57 de mai sus).
- 84 Cu toate acestea, atunci când realitatea unui astfel de risc este stabilită corespunzător cerințelor legale, prin raportare la un utilizator mediu și diligent în mod rezonabil, faptul că acesta a fost informat în avans cu privire la existența acestui risc este în sine indiferent, contrar celor susținute de reclamantă, ținând seama, pe de o parte, de ierarhia stabilită de Directiva 2006/42 între obligațiile de prevenire și de informare pe care le impune producătorilor de echipamente tehnice (a se vedea punctele 64 și 71 de mai sus) și, pe de altă parte, de consecințele care decurg din nerespectarea acestor obligații (a se vedea punctul 58 de mai sus).
- 85 Așadar, trebuie să se determine, în sfârșit, prin raportare la un utilizator mediu și diligent în mod rezonabil, dacă, în speță, Comisia a putut să considere, fără să săvârșească o eroare vădită de apreciere, că autoritățile daneze justificaseră măsurile luate în privința Multione S630 prin existența unui risc pentru siguranța utilizatorilor săi, legat de lipsa unei structuri de protecție adecvate împotriva căderii de obiecte sau de materiale.
- 86 În această privință, autoritățile daneze au considerat în esență că, și în cazul în care Multione S630 ar fi fost achiziționat împreună cu un echipament care nu o consacră unei utilizări normale ce expune utilizatorii săi unui risc de cădere de obiecte sau de materiale, un asemenea risc ar exista totuși din trei motive. Mai întâi, ar fi previzibil în mod rezonabil ca persoanele interesate să vină ulterior să achiziționeze un echipament care să le expună unui astfel de risc pe piața second-hand, fără a folosi reclamanta ca intermediar. Apoi, se poate prevedea în mod rezonabil că unul dintre clienții reclamantei deține mai multe exemplare din acest echipament tehnic, că le afectează atât unor utilizări nerisicante, cât și unor utilizări riscante și că în final le utilizează în mod indiferent, fără ca reclamanta să fie în măsură să evite acest lucru. În sfârșit, chiar și în cazul în care utilizarea normală a respectivului echipament tehnic nu implică în sine un risc, anumite medii în care acesta este utilizat, cum ar fi lucrările agricole sau de terasament, ar expune de asemenea utilizatorul unui risc previzibil în mod rezonabil de cădere de obiecte sau de materiale.
- 87 Comisia a considerat, în esență, că toate aceste aprecieri erau justificate.
- 88 Or, trebuie să se constate că reclamanta nu contestă în mod util prima dintre aprecieri. Astfel, ea se limitează, în esență, să susțină că aceasta „nu pare decisivă” din două motive. Pe de o parte, instrucțiunile care însoțesc Multione S630 ar obliga proprietarul său să instaleze o structură de protecție adecvată în cazul în care achiziționează separat un echipament care implică un risc de cădere de obiecte sau de materiale și să se adreseze în acest scop unui revânzător sau unui atelier autorizat. Pe de altă parte, la fel ca orice produs caracterizat printr-un anumit coeficient de tehnologie, acest echipament tehnic ar implica anumite riscuri în cazul în care nu este utilizat cu

respectarea condițiilor descrise în instrucțiunile aferente, pe care utilizatorul trebuie să le respecte. Or, independent de faptul că aceste argumente par să se bazeze pe premisa potrivit căreia riscul constat de autoritățile daneze există într-adevăr, ele nu pot fi admise, astfel cum arată Comisia, având în vedere ierarhia stabilită de Directiva 2006/42 între obligațiile de prevenire și de informare impuse producătorilor de echipamente tehnice (a se vedea punctul 84 de mai sus).

- 89 Reclamanta nu contestă nici cea de a doua apreciere a autorităților daneze, aprobată de Comisie, căreia se limitează să îi opună aceleași argumente.
- 90 Întrucât aceste argumente nu pun în evidență nicio eroare vădită de apreciere, nu este necesar să se examineze argumentele referitoare la a treia apreciere care stă la baza măsurilor adoptate de autoritățile daneze și declarate justificate de Comisie. Astfel, chiar dacă se presupune că acestea din urmă sunt întemeiate, decizia atacată nu ar fi mai puțin justificată pentru motivele care au fost expuse. Pe cale de consecință, nu este necesară dispunerea expertizei solicitate de reclamantă în acest sens.
- 91 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, prezentul motiv trebuie respins în ansamblu.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea principiului egalității de tratament

- 92 Reclamanta susține în esență că decizia atacată este afectată de o încălcare a principiului egalității de tratament, întrucât aceasta constată caracterul justificat al măsurilor adoptate de autoritățile daneze, deși respectivele măsuri au vizat exclusiv exemplarele de Multione S630 introduse pe piața daneză, cu excluderea miilor de echipamente tehnice cu utilizare multiplă similare puse în funcțiune pe această piață.
- 93 Comisia, susținută de Regatul Danemarcei, contestă aceste argumente.
- 94 În această privință, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că principiul egalității de tratament impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea din 13 decembrie 1984, Sermide, 106/83, Rec., EU:C:1984:394, punctul 28, Hotărârea din 11 iulie 2006, Franz Egenberger, C-313/04, Rec., EU:C:2006:454, punctul 33, și Hotărârea din 3 septembrie 2009, Cheminova și alții/Comisia, T-326/07, Rep., EU:T:2009:299, punctul 214).
- 95 În speță, nerespectarea principiului egalității de tratament imputată Comisiei de către reclamantă se referă în esență la faptul că Comisia ar fi declarat justificate măsurile adoptate de autoritățile daneze în privința Multione S630 fără să se asigure în prealabil că aceste măsuri nu erau discriminatorii, deși acestea vizau exclusiv respectivul echipament tehnic, iar nu miile de echipamente tehnice similare puse în funcțiune pe piața daneză.
- 96 Comisia, susținută cu privire la acest aspect de Regatul Danemarcei, a expus motivele de fapt care o determinau să considere că echipamentele tehnice vizate de ancheta desfășurată de autoritățile daneze anterior adoptării măsurilor vizând Multione S630 se aflau în situații diferite, necesitând fiecare un tratament diferit din partea respectivelor autorități. Reclamanta nu a contestat aceste elemente de fapt în replică, susținând că acestea nu puneau sub semnul întrebării temeinicia argumentației sale. Rezultă de aici că nu s-a stabilit că Comisia a încălcat principiul egalității de tratament în cadrul acestei anchete.
- 97 În schimb, astfel cum a arătat reclamanta, nici Comisia, în memoriul în apărare sau în memoriul în duplică, nici Regatul Danemarcei, în memoriul în intervenție, nu au contestat faptul că mii de echipamente tehnice comparabile cu Multione S630 și comercializate de alți producători decât cei vizați de ancheta desfășurată de autoritățile daneze fuseseră puse în funcțiune de mult timp pe piața

daneză. Acest fapt poate fi de asemenea considerat stabilit, fără să fie necesar să se procedeze la expertiza solicitată de reclamantă în caz de contestație, Comisia susținând doar că este lipsit de relevanță, întrucât nu era obligată să procedeze la verificarea pe care reclamanta îi reproșează că nu a efectuat-o. Prin urmare, trebuie să se stabilească întinderea examinării pe care Comisia trebuia să o efectueze în speță.

- 98 În această privință, trebuie amintit, în primul rând, că rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, atunci când un domeniu a făcut obiectul unei armonizări exhaustive la nivelul Uniunii, orice măsură națională care ține de acest domeniu trebuie evaluată în raport cu dispozițiile actului care a realizat această armonizare, iar nu cu prevederile din dreptul primar (Hotărârea din 12 octombrie 1993, Vanacker și Lesage, C-37/92, Rec., EU:C:1993:836, punctul 9, și Hotărârea din 16 octombrie 2014, Comisia/Germania, C-100/13, EU:C:2014:2293, punctul 62). Această jurisprudență se aplică în special în cazul în care măsura în cauză nu constituie un act cu putere de lege sau o normă administrativă, ci o măsură cu caracter individual (a se vedea în acest sens Hotărârea AGM-COS.MET, punctul 25 de mai sus, EU:C:2007:213, punctele 49-51), precum în speță.
- 99 În al doilea rând, Directiva 2006/42 a procedat la o armonizare, la nivelul Uniunii, a normelor privind nu numai cerințele esențiale de siguranță aplicabile echipamentelor tehnice și atestării conformității acestor echipamente tehnice cu cerințele menționate, ci și comportamentele pe care statele membre le pot adopta în privința echipamentelor tehnice prezumate conforme cu aceste cerințe (Hotărârea AGM-COS.MET, punctul 25 de mai sus, EU:C:2007:213, punctul 53). Prin urmare, trebuie stabilit în raport cu dispozițiile Directivei 2006/42 dacă Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile neverificând dacă măsurile adoptate de autoritățile daneze în speță respectau principiul egalității de tratament, astfel cum susține în esență reclamanta, sau dacă nu era de competența Comisiei să efectueze un astfel de control, astfel cum susține aceasta din urmă.
- 100 În al treilea rând, articolul 11 din Directiva 2006/42 nu are ca obiect să încredințeze Comisiei sarcina de a controla, sub toate aspectele sale, legalitatea măsurilor adoptate de autoritățile naționale atunci când acestea constată că există echipamente tehnice care pot pune în pericol sănătatea sau siguranța persoanelor. Astfel, un asemenea control revine instanțelor naționale, după cum rezultă din considerentul (25) și din articolul 20 din directiva menționată.
- 101 În al patrulea rând, deși alineatul (3) al articolului 11 din Directiva 2006/42 se limitează să prevadă că Comisia examinează dacă măsurile adoptate de statele membre sunt sau nu sunt „justificate”, economia generală a articolului menționat implică interpretarea acestei obligații în lumina celor pe care alineatele (1) și (2) ale articolului menționat le impun, în prealabil, autorităților naționale. În acest cadru, examinarea pe care Comisia este chemată să o efectueze privește în primul rând aspectul dacă, având în vedere motivele invocate de statul membru autor al unei măsuri în cadrul comunicării către Comisie, care pot viza printre altele „nerespectarea uneia dintre cerințele esențiale” enunțate de directiva menționată [alineatul (2)], este justificat, din punct de vedere juridic și de fapt, să se considere că un echipament tehnic „poate pune în pericol sănătatea sau siguranța persoanelor” [alineatul (1)].
- 102 Pe de altă parte, reiese din cuprinsul articolului 114 alineatul (10) TFUE, care autorizează legiuitorul Uniunii să prevadă clauze de salvagardare precum cele instituite prin articolul 11 din Directiva 2006/42, că respectivele clauze pot autoriza statele membre să adopte, „din unul sau mai multe dintre motivele fără caracter economic prevăzute la articolul 36 TFUE”, măsuri provizorii care fac obiectul unei proceduri de control a Uniunii (a se vedea punctele 45 și 79 de mai sus).
- 103 Deși face trimitere astfel la „motivele” vizate de prima teză a articolului 36 TFUE, alineatul (10) al articolului 114 TFUE nu se referă în schimb la a doua teză a acestui articol, care prevede că interdicțiile sau restricțiile care pot fi justificate de astfel de motive „nu trebuie să constituie un mijloc de discriminare arbitrară și nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre”. Acesta diferă, în consecință, de alineatele (4)-(6) ale aceluiași articol, privind dispozițiile pe care un stat

membru le poate introduce sau menține după adoptarea unei măsuri de armonizare în temeiul alineatului (1). Doar aceste din urmă alineate încredințează Comisiei sarcina de a controla, independent de aspectul dacă măsurile luate de statul membru în cauză sunt sau nu sunt justificate, după caz, de „cerințele importante prevăzute la articolul 36 [TFUE]” sau de „motivele” privind „protecția mediului ambiant sau a mediului de lucru”, dacă, pe de altă parte, respectivele măsuri nu constituie „un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre” (a se vedea Hotărârea din 20 martie 2003, Danemarca/Comisia, C-3/00, Rec., EU:C:2003:167, punctele 57, 118 și 123-126, și Hotărârea din 9 decembrie 2010, Polonia/Comisia, T-69/08, Rep., EU:T:2010:504, punctul 59, în privința articolului 95 CE; a se vedea de asemenea Hotărârea Franța/Comisia, punctul 25 de mai sus, EU:C:1994:196, punctul 27, și Hotărârea din 21 ianuarie 2003, Germania/Comisia, C-512/99, Rec., EU:C:2003:40, punctele 38-41, 44, 86 și 89, în privința articolului 100 A CE).

- 104 În aceste condiții și astfel cum arată Comisia, trebuie să se considere că articolul 11 din Directiva 2006/42 nu îi impune, în cadrul specific al examinării caracterului justificat sau nejustificat al măsurilor pe care i le comunică statele membre, să stabilească dacă acestea sunt, pe de altă parte, conforme sau neconforme cu principiul egalității de tratament.
- 105 Întrucât o astfel de măsură este justificată în sensul dispoziției menționate, astfel cum rezultă în speță din examinarea primului motiv invocat de reclamantă, decizia prin care Comisia recunoaște caracterul său justificat nu poate, așadar, să fie repusă în discuție pentru motivul că echipamente tehnice comparabile cu cel vizat de această măsură sunt prezente pe piața națională în cauză, însă nu au făcut obiectul unor măsuri similare, cu încălcarea principiului egalității de tratament (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul, T-13/99, Rec., EU:T:2002:209, punctul 479).
- 106 Mai mult, Curtea a statuat deja că, în măsura în care o substanță nu a făcut, la momentul adoptării unei directive, obiectul unei evaluări din partea autorităților competente cu privire la criteriile enunțate de această directivă și în măsura în care fiecare substanță are caracteristicile proprii, o substanță încă neevaluată în raport cu aceste criterii nu se află în aceeași situație, în lumina principiului egalității de tratament, ca și cea care a făcut obiectul unei asemenea evaluări (Hotărârea din 12 iulie 2005, Alliance for Natural Health și alții, C-154/04 și C-155/04, Rec., EU:C:2005:449, punctele 116 și 117). Deși contextul în care a intervenit decizia atacată diferă de cel care caracterizează cauza în care s-a pronunțat hotărârea citată, se poate considera în lumina acestuia că, întrucât Multione S630 făcuse obiectul unei evaluări și al unei măsuri adoptate de autoritățile daneze în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Directiva 2006/42, acesta se afla, în scopul controlului care trebuie efectuat de Comisie în aplicarea alineatului (3) al acestui articol, într-o situație diferită de cea a echipamentelor tehnice cu utilizare multiplă similare prezente pe piața daneză.
- 107 În al cincilea și ultimul rând, nu rezultă totuși de aici că, atunci când mai multe echipamente tehnice comercializate pe teritoriul unui stat membru și care au caracteristici tehnice similare prezintă același risc pentru sănătatea sau siguranța persoanelor, autoritățile naționale competente pot decide în mod arbitrar să supună numai o parte dintre aceste echipamente tehnice unei măsuri de interdicție a introducerii pe piață, de retragere de pe piață sau de restrângere a liberei circulații a acestora.
- 108 Dimpotrivă, astfel cum arată în esență atât reclamanta, cât și Comisia însăși, orice act al Uniunii trebuie să fie interpretat în conformitate cu ansamblul dreptului primar, inclusiv cu principiul egalității de tratament (Hotărârea din 19 noiembrie 2009, Sturgeon și alții, C-402/07 și C-432/07, Rep., EU:C:2009:716, punctul 48, și Hotărârea din 16 septembrie 2010, Chatzi, C-149/10, Rep., EU:C:2010:534, punctul 43). În plus, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, pentru a interpreta un act al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de conținutul dispozițiilor sale, ci și de economia lor generală, de contextul lor și de finalitatea reglementării din care fac parte (a se vedea Hotărârea din 23 noiembrie 2006, Lidl Italia, C-315/05, Rec., EU:C:2006:736, punctul 42 și jurisprudența citată). În sfârșit, trebuie amintit că statele membre, care sunt chemate să pună în aplicare directiva în discuție în

speță, nu au numai competența de a recurge la clauza de salvagardare prevăzută de articolul 11 din aceasta, ci și obligația de a face acest lucru atunci când constată că echipamentele tehnice riscă să pună în pericol sănătatea sau siguranța persoanelor (Hotărârea AGM-COS.MET, punctul 25 de mai sus, EU:C:2007:213, punctul 62; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea Klein/Comisia, punctul 46 de mai sus, EU:C:2015:252, punctul 63 și jurisprudența citată).

- 109 Or, ar fi contrar nu numai principiului egalității de tratament, ci și scopului Directivei 2006/42, care vizează printre altele armonizarea condițiilor în care echipamentele tehnice sunt introduse pe piața internă și circulă liber în cadrul acesteia, cu protejarea sănătății și a siguranței persoanelor în fața riscurilor care decurg din utilizarea lor (a se vedea punctele 25 și 78 de mai sus), precum și economiei generale a dispozitivului instituit pentru a garanta aplicarea corectă și uniformă a acestei directive de către autoritățile naționale (a se vedea punctele 26-28 și 79 de mai sus), sub controlul Comisiei (a se vedea punctele 46 și 80 de mai sus), ca un stat membru să poată recurge la clauza de salvagardare prevăzută la articolul 11 din directiva menționată în privința unui echipament tehnic care riscă să pună în pericol sănătatea sau siguranța persoanelor și în același timp să se poată abține, în lipsa unei justificări obiective, să supună unui tratament egal echipamente tehnice comparabile.
- 110 În plus, legiuitorul a instituit, la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2006/42, intitulat „Măsuri speciale pentru manevrarea echipamentelor tehnice care pot fi periculoase”, în special cu scopul de a asigura aplicarea uniformă a directivei și de a garanta, în acest cadru, protecția egală a sănătății și a siguranței persoanelor în privința echipamentelor tehnice comercializate în Uniune, o procedură specială care permite Comisiei să ia, prin decizie, măsuri care impun ca statele membre să interzică sau să restrângă introducerea pe piață a unor echipamente tehnice care, prin caracteristicile lor tehnice, prezintă același risc ca și cel care a făcut obiectul unei măsuri naționale declarate justificată (a se vedea punctul 33 de mai sus). Acest articol permite Comisiei să impună nu numai statului membru care a adoptat această măsură, ci și ansamblului celorlalte state membre, să supună unui tratament egal, în măsura în care este necesar și cu respectarea principiului proporționalității, ansamblul echipamentelor tehnice în funcțiune în cadrul pieței interne și care prezintă același risc, având în vedere caracteristicile lor tehnice, ca și echipamentul tehnic vizat de măsura menționată.
- 111 Astfel cum subliniază în esență atât Comisia, cât și reclamanta, această procedură particulară nu aduce atingere, pe de o parte, posibilității producătorului echipamentului tehnic în cauză de a invita statul membru care i-a restrâns libera circulație să ia măsuri similare în privința echipamentelor tehnice comparabile prezente pe piața sa și, pe de altă parte, posibilității Comisiei de a recurge la procedura prevăzută de articolul 258 TFUE.
- 112 Într-un astfel de cadru, reclamanta are posibilitatea de a susține în mod util că, astfel cum a arătat în memoriile sale și astfel cum apreciază și Comisia, autoritățile daneze au pus în aplicare clauza de salvagardare prevăzută la articolul 11 din Directiva 2006/42 în privința a doi producători de echipamente tehnice cu utilizare multiplă cu sediul în Italia și în Finlanda și care intraseră recent pe piața daneză, abținându-se în același timp să procedeze la fel în privința altor producători instalați de mult timp pe această piață.
- 113 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă și în special caracterul justificat corespunzător cerințelor de drept și de fapt, în sensul articolului 11 din Directiva 2006/42, al deciziei atacate, este necesar să se respingă cel de al doilea motiv.
- 114 Pe cale de consecință, este necesar să se respingă cererea de anulare a deciziei atacate formulată de reclamantă, fără să fie necesară pronunțarea cu privire la cererea sa referitoare la efectuarea, dacă este necesar, a unei expertize.

Cu privire la critica referitoare la prejudiciile cauzate de decizia atacată

- 115 Reclamanta arată că decizia atacată i-a cauzat mai multe prejudicii materiale, precum și un prejudiciu în ceea ce privește reputația sa. Cu toate acestea, trebuie să se constate, la lectura cererii introductive, că critica formulată de reclamantă este invocată numai în susținerea unei declarații prin care partea interesată își rezervă, în esență, posibilitatea de a introduce la Tribunal o nouă cerere de măsuri provizorii.
- 116 În această privință, trebuie amintit că angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii este subordonată îndeplinirii unui ansamblu de condiții privind, în primul rând, nelegalitatea comportamentului imputat de reclamantă instituției pârâte, în al doilea rând, existența unui prejudiciu real și cert și, în al treilea rând, existența unei legături directe de cauzalitate între comportamentul în cauză și prejudiciul invocat. Rezultă că, în cazul în care una dintre aceste trei condiții cumulative nu este îndeplinită, cererea de despăgubire corespunzătoare trebuie respinsă fără să fie necesară verificarea îndeplinirii celorlalte condiții (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 10 mai 2006, Galileo International Technology și alții/Comisia, T-279/03, Rec., EU:T:2006:121, punctele 76 și 77 și jurisprudența citată).
- 117 În speță, fără să fie necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea acestei critici în raport cu articolul 76 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, este suficient să se constate că, astfel cum reiese din ansamblul celor ce precedă, reclamanta nu a demonstrat îndeplinirea condiției privind nelegalitatea deciziei atacate. Prin urmare, această critică trebuie respinsă.
- 118 În consecință, prezenta acțiune trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 119 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 120 Pe de altă parte, potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 121 În speță, întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie atât în cadrul prezentei acțiuni, cât și în cadrul cererii de măsuri provizorii (a se vedea punctul 6 de mai sus), potrivit concluziilor Comisiei. Pe de altă parte, Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia),

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **CSF Srl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei acțiuni și al procedurii privind măsurile provizorii.**
- 3) **Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 15 iulie 2015.

Semnături